1 Δεκεμβρίου 2015

Το καλό από την απογοήτευση

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη

Η πορεία της ζωής φαίνεται ότι έχει πολλά σκαμπανεβάσματα και πολλές εκπλήξεις. Οι υπολογισμοί και οι προγραμματισμοί αποδεικνύονται άσκοποι, καθώς τα γεγονότα έρχονται διαφορετικά.

Νομίζω όμως πως τίποτε από τα παραπάνω δεν είναι τόσο οδυνηρό όσο η απογοήτευση από τους ανθρώπους. Από αυτούς που περίμενες ν' αγαπηθείς όπως αγάπησες, να πάρεις όπως έδωσες, να σταθούν κοντά σου όπως στάθηκες.

Κι είναι ο πόνος της απογοήτευσης δυνατός και γι' αυτό πολύ θεραπευτικός! Αν αφεθείς στην απογοήτευση, διαλύθηκες «εις τα εξ ων συνετέθεις». Ο μέσα σου κόσμος συγχίζεται, ανατρέπεται, εξοντώνεται. Αν μπορέσεις να υπομείνεις, θα δεις το φάρμακο του πόνου να θεραπεύει τις ακαταστασίες, τις εξαρτήσεις, τα λάθη σου. Κυρίως «να κτυπά κέντρο» τη φιλαυτία που καλύπτεται από την αγάπη, το δόσιμο, τη συμπόρευση.

Γιατί, αν αγαπάς, δίνεσαι, συμπορεύεσαι. Αναμένοντας ο άλλος να κάνει και σε σένα τα ίδια, είναι σίγουρο πως δεν αγαπάς, δεν δίνεσαι, δεν συμπορεύεσαι «καθώς Εκείνος».

Αυτή η προτροπή του Κυρίου Ιησού, να αγαπούμε «καθώς μας αγάπησε», ανατρέπει τα συμβατικά, τα συμφεροντολογικά και οδηγεί στη θυσία, στο «απαρνησάσθω εαυτόν». Τότε κατανοείς τη μικρή δική σου αγάπη και τη μεγάλη τη δική Του. Γνωρίζεις, μέσα από τον πόνο της απογοήτευσης, πως η αγάπη σου έχει όρια και πως η δική Του δεν έχει όρια.

Έτσι, το φάρμακο της απογοήτευσης είναι αναγκαίο, για να βρεις το δρόμο του θανάτου που ζωογονεί. Αν αγαπάς, δίνεσαι, συμπορεύεσαι χωρίς να περιμένεις τίποτα κι έχεις το παν.

Αν στη ζωή μας τίποτα δεν είναι τυχαίο, τότε τα ευχάριστα αλλά κυρίως τα δυσάρεστα, έχουν το λόγο τους. Το ποιος είναι θα το μάθουμε ίσως σύντομα, ίσως μετά. Σίγουρα όμως θα τον γνωρίσουμε «εν τη εσχάτη ημέρα της του Κυρίου παρουσίας», όπου θα αποκαλυφθούν όλα. Κυρίως θα γνωρίσουμε την κρυμμένη αγάπη του Θεού μας που με τα πολλά δώρα Του και τις φανερές ή αφανείς ευεργεσίες Του μάς οδηγούσε στην πνευματική ανάπτυξη.

Ωστόσο, γνωρίζοντας ότι η πνευματική μας ανάπτυξη δεν επιτυγχάνεται χωρίς άσκηση, πόνο και προσπάθεια, θα καταλάβουμε από τον νυν αιώνα τη σημασία της απογοήτευσης που γευτήκαμε. Όπως και τη σημασία της σιωπής και ανοχής του Θεού που παραχώρησε να πονέσουμε, για να πάμε πιο πέρα, πλησιάζοντάς Τον πιο ουσιαστικά, ζώντας όπως Εκείνος και πλησιάζοντας πιο αληθινά τους ανθρώπους αγαπώντας τους όπως είναι, καθώς θα τους αγαπούμε «καθώς Εκείνος μας αγάπησε».

π. Ανδρέα Αγαθοκλέους

Πηγή: isagiastriados.com